

KURE- Gniststen

nr
1972
2. årg.

UTGITT AV MARXIST-LENINISTER VED ASEA-PER KURE

LO-KONGRESSEN

LOs ekstraordinære EEC-kongress er avholdt. Resultatet ble som ventet: Kongressen gikk med stort flertall inn for medlemskap. Dette trass i at et utall av klubber og foreninger gjennom uttalelser, uravstemninger og aksjoner har markert sin motstand mot EEC-medlemskap, trass i at alle undersøkelser har vist at det store flertall av fagorganiserte er motstandere av EEC.

Kongressens vedtak er fattet på tvers av grunnplanet. Kravet om demokratisk behandling av saka - om uravstemning i LO om EEC - er blitt feid til side av ledelsen.

"DIKTATUR I HVERDAGEN"

Kongressen er dobbelt udemokratisk og urepresentativ.

På denne kongressen møtte delegatene fra kongressen i 69, som var valgt på et tidspunkt da EEC-saka var uaktuell. Representantene var følgelig ikke valgt for å forfekte medlemmenes syn i den saka som har vært oppe til behandling. Det har da heller ikke skjedd.

Forøvrig er valgordninga til kongressen lagt opp på en måte som umuliggjør demokratisk kontroll. Valgene foregår etter lister over folk som er håndplukka av sekretariatet i LO og på en måte som gjør det stort sett umulig å få inn andre enn disse håndplukka folk.

Det er derfor heller ikke å undres over at resultatet blir som det blir. Med en vri på et slagord som sosialdemokratene ikke har hatt videre klaff med, er dette blitt karakterisert som "diktatur i hverdagen". Vi synes dette er en passende beskrivelse.

KONGRESSEN ER ET LEDD I EEC-TILHENGERNES PROPAGANDAFELTTOG

LO-kongressens vedtak føyer seg inn i den rekke av propagandanummer som er iverksatt av sosialdemokratiet for å stive opp sine egne rekker. Kongressen er et foreløpig høydepunkt i et felttog som har gått fra DNAs fylkesårsmøter, over vedtak for EEC i en rekke forbundsstyrrer, til DNAs landsmøte.

Hensikten er her klar: Først å snu stemningen blant DNAs egne velgere til fordel for EEC. Dermed å skape et falskt inntrykk i resten av folket av at arbeiderklassen er tilhenger av EEC.

VIS WILLOCH OG BRATTELI HVOR DE FAGORGANISERTE STÅR

Fordi arbeiderne ved siden av bønder og fiskere er den mest solide delen av EEC-motstanden, er denne taktikken langt fra ufarlig.

Det er derfor nå av ganske avgjørende betydning å markere hvor de fagorganiserte står i denne saka.

Noen steder planlegges det politiske streiker for å markere motstanden. Dette er utmerka tiltak, som fortjener støtte. Å kalle dette for partipolitikk og udemokratiske midler er å stille tingene på hodet etter en slik LO-kongress som den vi var vitne til i helga.

Vi bør i denne situasjonen stadfeste klubbens nei til medlemskap. Vi foreslår at det en av de første dagene blir holdt et klubbmøte i spisepausen for å markere avstandtagen fra det udemokratiske vedtaket på LO-kongressen.

ENHET MOT EEC!

Rett etter 1. mai startet Aftenposten en vel forberedt kampanje mot EEC-motstanderne. Angrepene rettet seg mot marxist-leninistene, men også mot alle som hadde tatt til orde for å bruke politiske streiker mot EEC. Blant annet kjørte Aftenposten opp at SF var tilhengere av vold i EEC-kampen, fordi partiet hadde gått inn for politisk streik. Vanvittig som hetsen er, skulle man ikke trodd at den hadde betydd noe særlig, men det har den faktisk. På Aftenpostens invitasjon var Folkebevegelsens daglige leder, herr Haugestad, rykket ut mot marxist-leninistene og stilt oss i bås med de svarteste EEC-tilhengere.

Hva tenker Haugestad på når han kan gå på Aftenpostens limpinne med alle fire beina på den måten? Har han ikke skjönt at han har oppført seg akkurat slik som Aftenposten ønsker?

Vi må gå ut fra at Haugestad har tenkt at han handlet til EEC-motstandens fordel. Han har tenkt at FB vil vinne flere nei-stemmer ved å framstå som enda mer "anti-SUF" og "enda mer ansvarlig" enn Aftenposten. Han har vel regna med at ved å ligge lavt så skulle EEC-motstanden ri på motstandsølgen fram til folkeavstemninga.

Men han har regna grundig feil.

For det første fordi det ikke er Bærumshøyre, men Arbeiderpartivelgerne som kampen står om. Den vinner man slett ikke ved å pisse Aftenposten oppetter ryggen.

For det andre fordi en EEC-motstand som slåss innbyrdes vil ha wansker med å rette slag mot storfinansens Ja-folk. Og det er heller ikke til vår fordel at Aftenposten kan prøvosere fram nøyaktig de splittelser den ønsker.

For det tredje vil Aftenposten ikke gi seg med at Haugestad har kjørt ut mot marxist-leninistene. Deres mål er å knuse hele motstanden, og dersom de ser at de har framgang med taktikken sin, vil de få blod på tann til å følge den opp. Hvem vet, kanskje Haugestad i neste omgang vil få invitasjon til å ta avstand fra SF eller NKP?

For EEC-motstanden går det ikke an å la seg diktere av Aftenposten. Når Aftenposten krever at vi skal splitte oss, bør vi ta det som et tegn på at vi må forene oss enda mer. Når Aftenposten går til wille angrep på politiske streiker er det fordi Ja-folkene frykter det wåpnets. Skal wi da avskrive det?

Vi har nå gode muligheter til å få et nei-flertall til høsten. Men seieren kan komme til å henge i en tynn tråd, eller til og med gå tapt dersom EEC-motstanden splittes. Seieren er heller ikke trygg dersom vi skal forlite oss på at et fåtall av EEC-motstanderne er aktive. Det må legges opp til aksjoner som alle EEC-motstandere kan delta i, slik at de ser at det er deres egen sak. Bare gjennom slik mobilisering kan wi hindre fienden i å spre mismot i våre rekker. Derfor var det ille at det ikke er tatt et bredt, landsomfattende initiativ til politiske streiker i forbindelse med stortingsbehandlninga. Vi får håpe at visse folk som vil gå for aktive EEC-motstandere er like tafatte i tida som kommer.

DELTA I FOLKETOGET 7. JUNI